

BORSSZEM JANKÓ

SPIRITISTÁK.



A tárczakeresők.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

Spiritizmus.

»ELŐRE! előre!« — harsogá e század,
S tört előre gyorsan, s ime ma kifáradt;
Vad sűrű homályból napra, fényre érve,
Döbrentő káprázat ütött a szemére.

Szabadságért küzdött a világ, s megnyerte;
Tudóssal a balhit rémeit leverte,
Az emberi elmét magas trónra tette —
Azután elbámult s elrémült felette.

Lég, föld, viz az ember hatalmába hajla,
Ég, pokol urának egyedül őt vallja,
Gőz, villany — megannyi rémületes erő,
Egyetlen szavára pihen el s lép elő.

S a hatalmas ember kisszerű és gyáva,
Maga ijedten néz szörnyű hatalmára;
S ragyogó elméje most együgyűn, bután
Hajszol főbb hatalmak, magasb lények után.

Méltó önbizalma helyett, — biz ez fura! —
Babonáknak áldoz a világnak ura,
E büszke századnak második felében
Csaló bohócoknak csalatottja lészen.

És a nevetséges, silány, bamba árnak
A legeslegjobbakk ellenébe állnak:
Fejedelmi háznak dicső hercegei
Sorompóba állnak az észért küzdeni.

Ennél is bolondabb tánczát itt mi járja? . . .
A párt-spiritizmus kerge nyavalyája!
Óh, te szent Spiritus! Ezt a spasmust, trismust—
Vedd le rólunk, kérünk, ezt a spiritismust!

Kék levelezés vörös tentával.

Gróf Eöslaky Vendel EÖ Nagyméltóságának.

Időnk közleg! Berlin és Bécs felől kitünő reactionarius légáramlat. Majd megpukkadok örömben. Nur fest beinand!

Báró Heöslaky Bonyiszláv.

*

Báró Heöslaky Bonyiszláv EÖ Méltóságának.

Mind n jól van. Csak óvatosak legyünk. Nem szabad a maszket idő előtt szellőztetni. Hadd intézzék az első rohamot Tisza ellen a Szilágyiak és Horánszkyak. Jók lesznek ágyutölteléknek. Porca figura!

Gróf Eöslaky Vendel.

*

Gróf Eöslaky Vendel EÖ Excellentiájának.

Tökéletesen egyet értek veled. Egy kis átmenet kell. A nemzet ne vegye észre, hová vezetjük; csak ha már benne eviczkel nyakig, fog kiabálni. Lat they cry!

Báró Heöslaky Bonyiszláv.

*

Báró Heöslaky Bonyiszláv EÖ Méltóságának.

Programm: mindenek előtt Tiszabuktatás a liberális ellenzék segélyével.

Aztán átmenetül gyöngé félliberális arisztokrata kormány, hogy Tisza ne állhasson rögtön egy erős szabadelvű ellenzék élére.

Kibontakozás: teljes kékvérű feudalis-ultramontán-reactionarius kabinet. Nous y allons!

Gróf Eöslaky Vendel.

Kosuth Lajos Helfy Ignácához.

Kedves barátom!

Rajtam keresik az ország kincsét. Ide zárva 1/2 alatt van szerencsém két rendbeli bizonyítványt megküldeni, melyek t. honfitársaim előtt tán igazolni fogják azt, hogy nálam a kincs nincs.

KOSUTH LAJOS.

*

1. 1/2. Erkölcsi bizonyítvány.

Alulírott ezennel Kosuth Lajos volt kormányfő szíves megkeresésére hitelesen bizonyítom és erősítem, hogy nevezett Kossuth tisztakezűsége kifogástalan és ő egyáltalán nem tartozik azon történeti alakok közé, kiknek szereplését folt mocskolja. Kapzsiság sohasem volt jellemző sajátsága s azért a legjobb lélekkel bármely nemzet szereplő nagyjai sorában mintaképen ajánlhatom.

KLIO.

*

2. 1/2. Szegénységi bizonyítvány.

Alólírott városi hatóság hitelesen bizonyítja, hogy Kossuth Lajos turini lakos ur és Dárius hajdani kincsbirtokos közt oly különbség van, mely az előbbit a templom erekek sorába igtatja. Nevezett ur a tollával keresi kenyerét és bár szellemi kincsekben oly gazdag, mintha egész Magyarország e nemű kincsét magával vitte volna — anyagi javakban épen nem bővelkedik s e tekintetben valódi testimonium paupertatist állithatunk ki a számára.

Turin, 1884 márcz 8.

(P. H.)

A VÁROSI HATÓSÁG.

LIBERÁLIS SPIRITISTÁK.

— Tudnak, de nem hisznek. —



„Medio tutissimus ibis.”

Apró hírek.

☞ **Hogy a muszka cászár** a szövetséget nem hogy lazítani, de inkább megerősíteni akarja, ezt nem sokára be fogja bizonyítani több határszéli várnak a megerősítése által.

♀ **Aszongya komájának** egy sági ember: »Hogy van az komé, hogy kézzel-lábbal dőgozik az Appanyi gróf az kormány ellen, a hivei mégis kezdenek apannyi!«

* **Furcsa!** Ez a coalitiós párt azzal biztatja a n. é. publikumot, hogy ha ő kerül az ügyek élére, lesz valódi önkormányzat. Az a két párt igéri ezt, amelyben eddig is hiányzott az önkormányzat.

✓ **Hontban** először Apponyi Berczi tagadta meg a kormánytól a létjogot, azután Horánszky Ferdi. Két tagadás egy állítás.

♂ **Telesi Sándor** novellisztikus munkát ír a felebráti szeretetről. »Ziczen-Zakczen« lesz a czime, ajánlva

Hugó Viktornak és Garibaldi emlékének. A bájoló népdal szövegének francia fordítását Mr. Dénis de la Passemanterie vállalta magára.

⚡ **Thaly Kálmán** interpellálja a honvédelmi minisztert közös katonáink kurucz-labanczkodása miatt. Hát nem tudja, mi az a jus thalionis?!

× **Követésreméltó.** Selmer norvég miniszternek utilapat kötöttek a talpa alá. El is megy — követnek Berlinbe.

✦ **Nomen est omen.** Carvalho, a párisi Opéra Comique igazgatója, megszerezte Wagner örököseitől a »Lohengrin« előadási jogát. A párisi publikum szépségei daczára ki fogja füttyölni. Amire B. W. M. azt fogja mondani: Szegény Kárvalló!«

> **A mérsékelt ellenzék,** ha epithetonjának meg akart felelni, csakugyan nem hódíthatott meg magának Hont megyében más falut, mint azt, melynek neve: Rakoncza.

A főpap álma.

HOGY a gazdag vacsorának
Vége lett,
Álom-isten leng a tornyos
Ház felett.
Száll a szender... s csókja hogy a
Szemhez ér, —
János főpap nyugalomra
Agyba tér.

Beállt az éj, ragyognak a
Csillagok,
Az igazak álmát őrzik
Angyalok.
De most egyszer, ki tudja hogy
Oka mi?
Azt az álmodt háborgatja
Valami....

Oda ül a szivtájára
Egy lidércz,
És úgy érzi: mintha nyomná
Szikla-bércz.
S mint olvasta — tán Danténál
Valahol:
Szövi fátylát mérges ködből
A pokol.

Most a fátyol kárpittá lesz,
S az alatt
Egy nő és egy férfi árnya
Áthaladt —
Csupán egy perc... két árny-ajkon
Két mosoly, —
S a köd-kárpit rájuk omlik,
Összefoly....

Kavargott a sötét járók
Gözköze,
A míg rajtuk egy napsugár
Áttöre.
S tündér völgyben, rózsahímes
Szőnyegen,
Egymás karján az a két árny
Megjelen.

Ajka most is mindkettőnek
Nevető, —
A nő keblén — rózsabimbó —
Csecsemő.
Földi, hogyha látott édent
Valahol,
Ide nézzen!.. annak párja
Itt honol.

S im egyszerre megnyílt a
Fényes ég,
Angyaloknak dicsdalától
Zeng a lég;
Hajnal szárnyon úsznak arany
Fellegek, —
S zeng a légben: »mi megáldunk,
Gyermekek.«

Az álmodó, hogy e hangra
Feltekinth,
Felé Mózes és a Krisztus
Jobbja int;
Egymás mellett Hóreb és a
Golgotha, —
János főpap álmélkodva
Néz oda.

És az angyalkar tovább zeng:
»Átkozott
Lett a kígyó, mert Édenbe
Gyászt hozott; —
S átkozott, ki arra nyújtja
Ki kezét;
Hogy mit az Ur összekötött
Tépje szét.....«

Rejtvény.

Mi az, amikor két princz megfog egy
svindlért?

(Medium tenneere beatt.)

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.



— Az indítványozott 6 évi fegyházbüntetés ellen ünnepélyesen tiltakozom. Mintán védenczem a rablott pénzben két társával egyenlően megosztott, az osztó igazság elvéből folyólag reá a 6 évből legroszabb esetben 2 évi fegyház büntetés mérhető.

— A közvádoló ur azon indítványa, melylyel a névtelen gyilkost a halálbüntetésen felül még 25 ft. pénz büntetésre is ítélteni kéri, — mert a kihágási bünt. törv. 43. §. ellenére, neve, állása és lakhelye fölfedezését megtagadja, — már azért is elvetendő, mivel a halálbüntetés végrehajtása után a pénz büntetés vádlott vagyontalansága folytán fegyházbüntetésre át nem változtatható. Ha pedig személyazonossága eltitkolását a 25 ft. lefizetésével megváltaná, kérem azonnal szabad lábra helyeztetni, — mert a tek. ügyész ur mivel sem igazolta, hogy vádlott nem tartozik a bünt. törv. 5. §-ban említett azon személyek közé, kikre a magyar bünt. törvény ki nem terjed.

— Védenczemnek, özv. Kornyeck Vendelnének egyetlen egy foga sincs már. Ezzel az ellene rágalmazás miatt emélt vád magától elesik.

A Zagyvapártiak programja.

— Előadja egy szál nádi hegedűn *Horvátszky Nándor.* —

Akarjuk — hogy Magyarország egészségesebb közgazdasági politika által ismét tejjel, mézzel folyó Kánaánná változzék. Ennek eszközlése végett a magyarhoni folyókból a víz a mi uralomra jutásunk után azonnal le fog csapoltatni s az illető medrek központi tejcsernoki tejjel és Göndöcs Benedek által szolgáltatandó igaz magyar mézzel töltenek meg.

Akarjuk — hogy ama nevezetes francia király IV. Henrik híres kormányzási recipéje megtaláltassék, mely tudvalevőleg röviden csak abból állt, hogy minden alattvalójának fazekába naponként egy tyúkot kívánt. A magyar kormány mindennap egy tyúkot kíván az alattvalók fazekából. Mihelyt kormányra jutunk, kultuszminiszterünk utasíttatni fog, hogy a francia országos levéltárban kutatásokat eszközöltesen ama jeles recipe iránt.

Akarjuk — hogy az alkalmatlan deficizt ami költségvetésünkben azonnal eltűnjék. Mivel azt Tisza Kálmán nem képes elchangeirozni, mi kívánczunk a kormányra. Első intrádára Hermanot (a bűvészt) megtesztük pénzügyminiszternek, aki a deficizet ügyesen el tudja majd tüntetni oly módon, hogy a földözetet Rothschild zsebéből észrevétlenül az országos pénztárba belevarázsolja.

Akarjuk — hogy erélyes magyar nemzeti politika folytattassék. Bastian spiritista elvtársunk már meg is ígérte nekünk, hogy pártunk számára felvarázsolja Attila, Árpád, Szent István, Nagy Lajos, Hunyady János és Mátyás király szellemeit, kik pártvezéreinket gondolatokkal és szellemhadakkal fogják gyámolítani — mely utóbbiak láttára rémültében a panszlávizmus bizonyosan Sziberiába leszalad és Kamcsatkáig meg sem áll.

Akarjuk — a magyar állam megingatott tekintélyének helyreállítását, s e végből már alkudozásokat kezdettünk a hegyi oláh, völgyi rácz, bányai tót, erdélyi sváb, stárcsevicsi horvát, verhovinai orosz, tengerparti olasz és egyéb nemzetiségi vakandokokkal, kiknek szavát birjuk, hogy Apponyi, Zichy Nándor és az én szép szemem kedvéért mindenféle aláaknázástól tartózkodni fognak.

Akarjuk — a jó és igazságos adminisztrációt. Mivel pedig tudvalevőleg a jó közigazgatáshoz legelső kellék a jó tisztviselő s azok jelenleg hazánkban csak igen gyéren találhatók — mi a mesterséges csirke- és haltenyésztés módjára azonnal egy »jó közigazgatási tisztviselőket költő intézetet« állítunk fel. Ez intézetben magyar anyák e célra importált kitűnő porosz tisztviselőkkel összeadatván, a leszármazó hivatalnok sarjakból fog egy köteleességtudó, szerény, tanult és buzgó magyar tisztviselői kar alakíttatni.

Ennél mi többet nem akarunk!

Látja ezekből a haza, hogy célul csupán elérhető tüzttünk ki.

Pártunk madara a szarka, de olyan, melynek farka erős és elbirja azt, mit a gazdája akar.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: *Bukovay Abszentius.*



— Korogi gunyosan eldicsekedett, hogy ő szerepel ám az egyetemi könyvtár látogatásáról szóló statisztikában. Van is mivel! Mintha én nem szerepelnék szintén Magyarország statisztikájában: a zálogházi kimutatóknál.

— Ha egyetemi tanács lennék, behoznám, hogy negyedévenként fizessünk tandíjt. Egy hónapi gázi tiszta nyereségem lenne az öregem zsebéből.

— Patyikussal még a nyakendőm se köttetném meg.

— Ó Ius! Könnyű annak palotát venni, aki oly kevés ruhát szaggat el.

— Ha nem futja ki másképp: a postánál keresek conditiót. De nem mint postaigazgató, hanem mint m. k. posta tolvaj. Ez a legjövendelmézőbb sinecura.

— Az öregem öt forintot küldött egy hosszú levélben. Megirtam neki, hogy több pénzt és kevesebb irást kérek.

— Ijesztő mérvben grasszál hazánkban az *egyiptomi szembetegség*. Már rám is rám ragadt. Fölnyitom a pénztárczámat — óh egek!... *nem látok semmit!*

— Ha azt kérdeznék az Uristen tőlem: »Abszi fiam, mi kifogásod van a világ sorja ellen? Mit változtassak meg rajta?« — így felelnék: »Bizony, öreg apám, rendén volna minden, csak legalább minden vasárnap a hónap elseje lenne!«

Végszösszenetek.

— *A leleplezett műészet — sajna! — fordított arányban áll a leleplezett elvhez. Lám, aranyos Iuska palotát épít, — míg enhazámat a pokolba hordták a kagal bérenczei.*

— *Az élet színpadán kivivott sikereimnél mégis többet ér el egy fes trikó. Nyomorult elvűség! Míg egy politikai kabinetkérdés csak egy kabinetet dönt meg — addig a művészet kabinetkérdéseiből paloták emelkednek.*

— *Végre elkészítette enffotografiámat Heil Faustinn. Nehéz munka, hatalmas munka volt. És különös, hogy én, aki soha senkinek se fizettem, ennek a munkának mégis meg fogom adni az árát.*

— *A sóstói aszudor után keserű lesz »a budai víz.«*

— *Gyakran néztem nevetve magam is, hogy néme-lyik gyenge kaliberű szeszélvező, a bőséges italtól felkavarodott kebellet »megnyilatkozik«, — miközben emocskában henteregve undorító helyzetbe jut. A tollal való »nyilatkozat« ezt olykor még hatalmasabb mérvben idézi elő. Ezt tapasztalásból tudom.*

SPIRITISTÁK.

— A kik se nem tudnak, se nem hisznek —



M—ry L—s és H—fy I—cz, a két Cumberland, keresik egymás fejében az eszmét, de nem találják. A független spiritista klub többi tagja meg van rémülve e várt fiasco fölött.

A mérsékelt spiritisták klubjából.

— Hisznek de nem tudnak. —



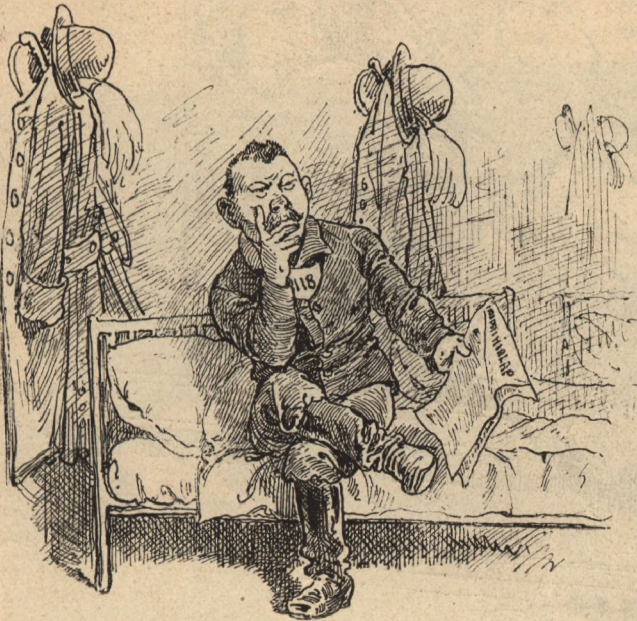
P-y G-i. Hová szaladsz Feri?

Ch-n. Megyek az antispiritistákhoz, meguntam a humbugot. De hiszen beláttad magad is, hogy ez a zagypárti spiritizmus nem vezet célra.

P-y G-i (elereszti a Ch-n kabátját és vele szalad.)

MIHASZNA ANDRÁS

fővárosi m. k. rendőr szemlélődései.



Van rönd!

De van ám. Az anármiskákkal kurtán elbántam. A ki az édes országunk szent földjén termett csirkefogó vót közöttük, aztat dutyiba tettem; hadd hüljön le a sok gynamittul, petrolejuntul kigyuladt agyveleje; a külső-országi bitangokat pediglen per zsup kihánytam ebrudon. — Azótátul fogva olyanok az anármiskák, mint a husvétii fehér báránkák, az ember kezibül esznek, még galambot is lehetne velük fogatni: szóval, helyreállott a rönd, mer röndnek muszáj lönnyi.

Hanem más furja most az én fejemet! Nem hagyják nyugtomat azok a *spiripisták*. Csuda egy dolog az, amit rúlluk mond az képes úság. Hogy az egyik spiripista, valami Czumperláng, kitanája az ember gondulatját! Ejnye de hunczfut egy nímét lehet az a Czumperláng!

Ámbátor ha jól meggondulom, mégse olyan nagy dolog az a gondulat kitalálás. Mer ha rágondulok, hogy magam is, ha látom az Váczi utczába, amint valaki csöndesen kihuzza egy uri asszony zsebibül a pugyelárist: rögtönden kitanáalom a gondulatját, hogy el akarja lopnyi. Híjjába, egy fővárosi m. k. rendőrön csak nem tud túltenni a nímét!

De hogyha túl akar tenni, mutassa hát ki a virtussát: tanája hát ki az én gondulatomat! Tudom, nem birja! Mer ugy el tom én azt titkuni, mintha nem is vóna.

Hát kend vén világtalan, má megint erre kódogrog? Talán kend is el akar csábitani egy csomó pesztrát, mint az a bécsi gazember? — No, ne is tagadja, hanem mars a kóterba, mer röndnek muszáj lönnyi!

Kozma Sándorhoz.

Méltóságos úr!

Megilletődéssel — nem, megbotránkozással vettem tudomást az ön kezege által ellenem formulázott vádiratról.

Rettentő!

Nem iszonyodik el attól, hogy engem rablással vádoltatva, fejemre a büntető törvénykönyv több undok paragrafusát ráczítálja?

Mihelyest kiszabadulok, kihivom páros viaskodásra.

DUHAY HAJDU MARCZI,
e. i. fortunabeli lakos.

Kozma ur!

Mindennek van határa. Türelmem fonalának is, melyből a készülletben levő két méter tökéletesen elfogyott, midőn az ön alattas ügyésközege nekem a vádiratot felolvasta.

Hát már gyújtogatni se szabad? Mi értelme van tehát a biztosítási intézeteknek? Mert attól, ami ugy véletlenségből ég le, bizony fölkiphatnék az álluk. Tehát: honi vállalkozásokat virágzásra segíték, s ezért arany kereszt helyett kender hurkot kötnek a nyakamba? Ime, az uj aera vivmánya! Ó hazám!

Hiába! — meghalt Mátyás király!

De hogy ön ezt szárazon elvigye — arról szó se lehet.

Felakasztanak — de az akasztófáról is le fogom önt nézni s még ott is én leszek a fölebbvaló.

CSÓVAI KÓCZ GÁBOR
siralomház-jelölt.

Főügyész!

Már tizedszer itélt el a törvényszék lopás miatt. Ezért az urat teszem felelőssé.

Proudhon magasztos tanainak diadalmát elősegíteni igyekező, a tulajdont, mely lopott jószág, visszaszerzem jogos birtokosának: magamhoz tulajdonitom. De persze: mi önöknek Proudhon? Egy rajongó, egy impraktikus theoria doktrinár discziplinájának hinárjába veszett idealista.

De ügyemnek ön nem lehet ügyésze. Keresni fogom az igazamat.

Felelősségre fogom vonni önt, mihelyt szabad lábra helyezkedem és egy zseb- és nem zseb-tolvajokból álló vegyes becsület-bíróságot hívok össze, mely önt erkölcsi-leg halottnak fogja declarálni.

Verstanden?

DIETRICH LANGFINGER v. STEHLINGEN.

Ritter der Industrie, Erbherr auf Hochstapeln und Bauernfangen-Ingelfingen.

Távirat.

Kozma Sándor kir. főügyész urnak

Budapest.

Jövök Illaváról. Kihivom. Meglátom, mer-é helyt állani. Találkozási hely: harkai csárda, a hol segédimmel várom önt. Idő: gyertya-oltáskor. Ha nem jelenik meg: *gyáva!*

RABLOVECZ.

A „Borsszem Jankó“ tárczája.

Magyar prózairók.

(12-ik közlemény.)

„A nap fölkel“

az az :

Egy rémes gyilkosság.

— Viszaemlékezés. —

Irta : Eötvös Károly.



Anno 1864-ben, midőn generális fiskálisa voltam Veszprém vármegyének, egyik márcziusi napon officialis missióban a Bakonybélnek néhány megturbált urbáriális ügyek complanálása végett voltam menendő. Elindulásomat megelőzőleg épen a vármegyei archivumban a szükséges dátumokat kerestem s visszaemlékeztem apáink viselt dolgaira, midőn jelentették, hogy a vármegyei perceptor Gyurka kocsisa, ki hivatta lett volna épen engem a fentemlített ügyben elszállítani, halva találtott a vármegye tulajdonát képező szikes legelőn. Pipája — mint jelenték — erősen fogai közé volt szorítva, kalapja fején volt, mellényéről egy gomb sem hiányzott, külső erőszaknak semmi nyoma — tehát, s ezt mindjárt láttam — rablásról absolute nem lehetett szó.

A vizsgálattal engem biztak meg, több competens közzel együtt. Mindenekelőtt visszaemlékeztem a hasonló criminalis esetekre, melyek boldogult atyám, öregatyám s szépatyám criminalis praxisában s nemkülönben a magaméban előfordultak. Ezekből a következőket abstraháltam :

Vagy úgy ölték meg Gyurkát, vagy nem. Ha igen, hol a bizonyíték? — ha nem, mért, hogyan, mikép, mely módon és ki által öletett meg?

Mindenek előtt természetesen elfogattam Major Pistát, a vármegyei fizikus gulyás bojtárját, mint a ki Gyurkának legbizalmasabb barátja volt s ugyanakkor konstatáltam, hogy a talált hullá mellényzsebében absolute semmi sem találtatott. Ennek következtében hirtelen Vámos-Lökre utaztam, vasban magammal vivén Major Pistát.

— Van-e alibid, Pista? — kérdém foglyomtól a Bakony közepén.

— Van uram, egy nagy darabbal az általvetőben, felelé az.

— Nem szalonnát értek, hanem hogy ki tudod-e mutatni, hogy akkor másutt jártál? Van-é erre tanud?

— Az is van.

— János, szoltam a velünk lévő öreg hajduhoz — vegye le kend a Pista lánczait... Pista, szabad vagy!

A vad gulyást a szabadság ily hirtelen visszanyerése annyira meghatotta, hogy ott rögtön a kocsi mellett önként, minden kényszer nélkül vallani kezdett.

— Audiát, — szoltam a velem lévő fiatal vármegyei tiszteletbeli subnotáriushoz — vegye föl mindjárt itt a jegyzőkönyvet.

A vallomásból kisült, hogy Pista az egész gyilkosságról mitsem tud. Rögtön vágattam vissza Veszprémbe s tudósítám a törvényszéket.

De hát ki a gyilkos?

Ezt soha sem sikerült megtudni, mert bár azóta százszor s ezerszer kelt föl a nap, ezt az esetet még ma is sűrű homály fedi.

TÜLETLEN GOMBOK.

CSÓK

Irta : Darvas János

régí magyar poéta.

(Ajánlva Dóczi Iajosnak.)

Legédebb a csók az ember szájára,
Mert onnan lecsepeg a sziv tájékára,
De nem igen szabad, se nem kényszerített,
Sem valami lomha szájtól kerekített.
Igen sok ne legyen, — de szíken se mérve,
Szívből önként adva, inkább mintsem kérve,
Ne igen hangosan, sem érzéketlenül,
Mert amaz elárul, emez pedig meg hál.
Ne közelről, nem is messziről intézve,
Mert így alkalmatlan mind kettőre nézve.
Sem száraz, sem nedves, csak olyan formára
Mint Adónis nyomott Venus ajjakára.
Ne legyen se kemény, se lágy s akár merre,
Hol egyik, hol pedig mind kettő egyszerre.
Félig beharapva, felbe benyelve,
Ajjakaid közzé szorítva a nyelve.
De hogy édes legyen, leginkább nézz arra,
Hogy négy szem közt essék, s ne mások láttára.

Tönödések

Seiffensteiner Solomontól.



— A héten volt nekünk a zsidó forsang, a purim önnep, amidőn az úszes zsidóság öröli azon rajta magát, hogy a hojdani nagy onteszemítot, a Hamant, fülkosztottak és olvasnak róla egy éneket, ami így kezdűdi: »Vala pedig Ahasver idejében.« ... Ki gandalta volna, hojd enek az éneknek a legőjabb strűfája

így hangzik: »Vala pedig a Vérhas idejében.«

— Rosz üdű jár a bonkárookra. A bonkár Schreiber órnak, ami megszökte, vannak már a nyomába; a bonkár Schwarz orat már hoznak vissza Mojlandbul, és a bonkár Verhajvaj órnak elliczetálnak a bótora. A hojdani Verhovaynak zsidó Eszter — az új Hamannak keresztény Eszter lett a holdála.

— Forcsa. Épen azok beszélük legtűbet oz eréngyűl, és azok hiszik legerűsebben a szellemekben, okiknek nincsen.

Petőfiből.

Sötét az ég,
De csillagok nem jöttek —
Csak mécsvilágom s hontszerlemem ég.
Ap. Alb.

KATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

- Legenda az, amit a költő a nép szájából vesz ki.
- Pythagoras csinált Kalabriában egy bölcsezeti intézetet, innen származik az epikuri felekezet.
- Coligny tábornok kezével az ablakba ragadt.
- A békés lakosokat több puskáknak összetételéből keletkezett lövés riasztotta fel mély álmaikból.
- A kérdőzők emésztésére nagy nyugalom szükséges, s ezért bendőjüket megtöltve rendszeren lefeküsznek s nem törődnek semmivel.
- A mesterséges haltenyésztés abban különbözik a természetes haltenyésztéstől, hogy itt a megtermékenyítést az ember maga végzi.

Vigyázó Laczinak.

— Értsen belőle az ő diktáló bácsija. —

Elismerem, hogy Turulnak
Vers'i győnjörűrn gurulnak.
Nem gyerekes a penájja,
Művészre vall technikája.
S ah, mi gazdag a tartalma
Műndnek a mit rég irt, vagy ma!
Műérzűkből hát neki ront
S legunyolja szegény Timont.

Ne hidd ezt el, jó szerkesztő,
Verset nem azért szerkeszt ő: ---
Haragzik a liberálra,
Akár Timon — akár Pálra.

Timon.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.



Volumnus. Csak nem arról a vastag csomagról nevezkedik ön, melyet hozzánk beküldött. Azt végig olvasni, sok időbe kerül. De végre is: »ha redaktor lettél, — illik tudnod, hogy a — versirónál sok a — vers, mert sohse fogy a,« Meghajlunk hivatásunk vasterhe alatt és el fogjuk olvasni. — Tmn. Köszönet a kedves sorokért. Mi is természetesnek tartjuk, hogy néha csakugyan felforrhat »az a fene nagylelkűség és disznó nóbel vér«. Sophengyom! — ha üdvözetet jelent ez a cigány szó. — W. Á. Megértettük. A szerint fogunk cselekedni. — Mrs bcs. A kedves slachmóneszért köszönetünket. — Krvly. Valóban: dátumokból áll az ujjabb magyar történelem. Annak idején fel fog virágozni. Hogy közös barátunk van — van, mert él az emlékünkből — ez csak szorosabbra kapcsolhatja köztünk a viszonyt. Ami e számban egyéb vonatkozást talál magára, ne lássa meg. Az illusztrált mese a jövő számra marad. — Névtelen. A kindlit forgattuk, néztük, emelgettük, de bele nem kótolhattunk, mivel az elmésségi töltelékére nem birtunk rátalálni. Bizonyosan a mi hibánk. Kérjük hát a használati utasítást, mert mi nálunk egész esztendőben áll a purim. Hadd harapjunk bele. — Sz. M. Az erős dolgok gyengék benne. Csak egyet foghattunk itt. — J. Nem vétünk a lénye ellen, ha annyit megverseltetjük? Igaz, hogy nőről prózában írni neki is nehéz. A szóval üzent vadászkalandhoz képet rajzoltatunk. — Quis. Az elsőkből egy-egy, bár más formában, már megjelent lapunkban. Az ujat beigattuk. — F. M. Az első szolgálati évben díjazás a biztató vállvegetés. Csak azontul beszél Szapáry. Beszél és tesz. — Csieső. A jövő számban képpel. Folytassa. — D.S. Sajtóhibának is enyhe. Hát még tréfának! — P. S. A »Gyorsíraszat« nyilván a gyorsmondászatot is műveli, különben nem hirdeté leg-ujabb száma 14. lapján, hogy »... az ily eseteket gyorsírasunk röviden »hangrendmegszakadásnak« nevezi.« Hogy Sz. D. tanár urat cserben hagyja régi jó szimatja, mutatja a következő nyilatkozata: »Az arisztokrácia egy lefelé nyílt test.« Lám, a természetellenes coalitio kezdi magát megboszulni a jeles debatteren. — M. S. A pozsonyi »Grnzbt« rőffenetei kezdik elhomályosítani a »Fggtlng« főrmedvényeit. Antiszemitismusa a következő mondásra ragadja el: »A miniszter programjából kilátszik a pájesz lólába.« Ez őrjögő hazafiak vérző sebet csak az idő foga fogja meg-enyhíteni. — Gümmeimar. (Smyrna.) Olvastuk a legendát, de nem értettük meg. — Ulpián. Jó. A jövő számban megjelen. A jelöltek listáját még nem ismerjük. — B. M. A rajz dilettánstól elég ügyes, de illusztratori követeléssel még nem léphet föl. A küldeményt jövő évi naptárunkba szántuk. — Diogenes. Tojáss Dani bácsinak igaza van. Szóvá is teszi legközebbi levelében a jeles ideát. — K. L. Jóízű apróságok. Küldhetne minden héten egy garabóval. — I. G. Nem elég furcsa. — F. A. Mokánytojássbukovay olvadék, ami a hangot illeti. Elmésség vajmi kevés akad benne. — M. K. Hogy is mondta Rossini? »Excusez du peu!« — Lévára. A gf. H. L. programját érdeklődéssel olvastuk. Valóságos bizantini csuszás-mászás ő felsége a nép előtt. Hogy még a reformatus »nagy urak« is ellenezték a polg. házassági t. javaslatot, ezzel persze legjobban lehet imponálni a szegény embernek. Feltűnő passus ez arisztokratikus könyörgő leiratban az a pont, melyben dicsekszik a képviselő ur, hogy nem szavazta meg a 3 millió adófülelemelést. De hát akkor mért felejtette el fölemlíteni, hogy ellene szavazott? A magyarok istene tartsa meg e nemes urat az ő »egyéni függetlenségében.« Vivat — sequens!

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.